

[Vesterager.]

faldt over forleden Dag, og derfor saa vil . . (Afbrydelse af *Undervisningsministeren* [Borgbjerg]) . . .

Formanden: Jeg anmoder om, at man ikke afbryder Taleren.

Vesterager: Det kan den højtærede Undervisningsminister ikke lade være med.

Saa vil jeg blot sige til sidst, at jeg med disse Bemærkninger, jeg her har gjort nu ved tredje Behandling, altsaa anbefaler at stemme imod Lovforslaget. Jeg tror ikke, det vil blive til nogen Glæde for den Skole, vi gerne skulde tjene, og jeg er overbevist om, at det havde været bedre, om man var gaaet ind i en virkelig Realitetsforhandling her i dette høje Ting og havde prøvet paa, om man kunde have samlet alle fire Partier om dette Forslag, saa det var kommet mere harmonisk ud til Befolkningen. Fremtiden vil vise, hvordan det vil gaa. Det vil i høj Grad komme til at afhænge af to Ting, hvordan det vil komme til at forme sig. Det vil for det første afhænge af Kommunalbestyrelsen, der har faaet en meget stor Magt. Naar vi endelig skal flytte rundt, saa beklager jeg ikke dette, for jeg har altid staaet i det bedste Forhold til Kommunalbestyrelserne, og jeg kan derfor i Virkeligheden kun glæde mig over, naar galt skal være, at det er Kommunalbestyrelsen, der har faaet den store Indflydelse, men det er ganske stik imod det, man paa Forhaand har kæmpet for. Dernæst vil det i høj Grad afhænge af, hvorledes de forskellige kirkelige Institutioner er i Stand til at røgte deres Opgaver, og hvilken Indflydelse de kan faa efterhaanden ved de forskellige Valg. Men Indflydelsen vil nu blive overført til Kommunalbestyrelsen ved Valg til Kommunalbestyrelsen, og det beklager jeg, da jeg meget hellere vilde have, at Skoleinteresserne skulde løses ud fra Valgene til Kommunalbestyrelserne i Stedet for, at de nu skal blandes langt haardere ind i det, end de er i Øjeblikket.

Dermed skal jeg anbefale, at man stemmer imod Lovforslaget.

A. M. Hansen: Jeg skal ikke lade mig friste af det ærede Medlem Hr. Vesteragers Udtalelser nu til at gaa nærmere ind paa og imødegaa den Kritik, som det ærede Medlem rejste, idet det jo er Gentagelser fra de Debatter, der har fundet Sted her i de sidste Dage, og jeg finder aldeles ingen Grund til at gaa nærmere ind derpaa. Til-

med var denne Kritik saa overfladisk, som den saa ofte er fra det ærede Medlems Side.

Det ærede Medlem stillede Spørgsmaalet: Hvad faar Forældrene, og saa paaviste han, at Forældrene fik intet som helst, de mistede deres Indflydelse, og senere hen, da det ærede Medlem skulde til at tale om, hvad Lærerne fik, ja, saa stillede han Forældrenes Indflydelse i Forældreraadene op som en Bussemænd mod Lærerne, idet han sagde, at Forældreraadene vil blive Steder, hvor Sladderen skulde gaa.

En saadan overfladisk Kritik og Dokumentation er der jo ingen som helst Grund til at gaa nærmere ind paa, men jeg vil gerne sige, at naar jeg paa mit Partis Vegne anbefaler at stemme for dette Lovforslag, saa er det netop, fordi der i dette Lovforslag, trods dets Mangler, er noget til Lærerne og noget til Forældrene. Hvad er der til Forældrene? Ingen vil kunne nægte, at der i dette Lovforslag er større Myndighed og større Indflydelse paa Skolens Ordning, og derfor er her et Fremskridt. Og hvad er der til Lærerne? Der er Oplydelse af et 25 Aar gammelt Ønske om fagligt Tilsyn og om en Ændring af den berygtede § 8. Dette Lovforslag vender sig derfor med nye Rettigheder baade til Forældrene og Lærerne. Og hvorfor gør det det? Fordi man mener derigennem at skabe gode Vilkaar for en rig Udvikling for vor Folkeskole. Jeg tror, at dette Lovforslag vil kunne medvirke hertil, og derfor stemmer jeg for det og anbefaler at stemme for dets Gennemførelse her i Rigsdagen.

Julin: Grundet paa Sygdom har jeg ikke kunnet deltage i første og anden Behandling af det Lovforslag, som nu i Dag er til tredje Behandling her i Tinget, men inden dette betydningsfulde Forslag om Folkeskolens Tilsyn og Styrelse forlader Rigsdagen og ophøjes til Lov, ønsker jeg paa egne og nogle Partifællers Vegne at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger.

Saadan som Forslaget nu foreligger, afviger det paa mange Punkter fra Ministerens oprindelige Forslag, og vi erkender, at der er sket væsentlige Ændringer, der i høj Grad maa betragtes som Forbedringer. Vi hilser med Glæde, at den Linie, som Folketingets Venstre lagde under Udvalgsbehandlingen i Samlingen 1931—32, er fastholdt paa adskillige Omraader, det gælder saaledes Ordningen med Hensyn til Privatskolerne, de hjemmeunderviste Børn, § 32 og i nogen Maade ogsaa Konsulenten, men paa eet Omraade er der sket Ændringer af